

3. Toelichting op de nadere regels standplaatsen

3.1 Inleiding

3.1.1 Algemeen

Standplaatsen dragen bij aan de levendigheid, creëren werkgelegenheid en zijn een gewaardeerde voorziening voor inwoners en bezoekers van de gemeente. Daarnaast spelen zij in op specifieke behoeften, zoals een oliebollenkraam. Tegelijk kan een standplaats leiden tot onveilige situaties of zijn deze op bepaalde locaties niet wenselijk. Om een goede uitvoering en afweging over standplaatsen en ambulante handel mogelijk te maken zijn nadere regels als aanvulling op de Algemene Plaatselijke Verordening gewenst. Dit biedt duidelijkheid voor de ondernemer en zorgt voor een eenduidige besluitvorming over de aanvraag voor een standplaats. Deze nadere regels worden hier verder toegelicht.

3.1.2 Voorgeschiedenis

Het standplaatsenbeleid van Súdwest-Fryslân stamt uit 2014 en was vervat in de beleidsnotitie Ambulante Handel die een geldigheidsduur had tot en met 31 december 2018. Het doel van deze beleidsnotitie was om het geschreven en ongeschreven beleid voor de ambulante handel uit de voormalige gemeenten te harmoniseren en vast te leggen in beleidsregels, om daarmee duidelijkheid te scheppen onder welke omstandigheden en onder welke voorwaarden de verschillende vormen van ambulante handel in de gemeente Súdwest-Fryslân kunnen worden uitgeoefend. Dit betrof de verschillende standplaatsen en het venten.

De beleidsnotitie had meerdere functies. De belangrijkste waren:

1. de notitie gaf inzicht in de regelgeving en het beleid dat voor de ambulante handel van toepassing is en maakte inzichtelijk op welke wijze de gemeente deze handel wil reguleren;
2. de notitie gaf een toetsingskader op basis waarvan verzoeken om een standplaats in te nemen worden beoordeeld.

Sinds 1 januari 2019 was er geen toetsingskader meer voor het innemen van standplaatsen, anders dan de toetsing op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: APV). Omdat de beleidsnotitie Ambulante Handel geldig was tot 31 december 2018 en er sindsdien is geen (aanvullend) geldend beleid meer was voor het beoordelen van aanvragen om standplaatsvergunningen heeft het college bij besluit van 7 juli 2020 besloten de interne werkwijze voor het beoordelen van aanvragen voor standplaatsen vast te stellen in afwachting van nieuw standplaatsenbeleid.

3.1.3 Nieuw beleid

Deze nieuwe beleidsnotitie met een concrete uitwerking in nadere regels geeft de (toetsings)kaders weer voor het innemen van een standplaats in de gemeente Súdwest-Fryslân. Uitgangspunt hierbij is een terughoudende opstelling ten aanzien van eventuele inmenging in het ondernemerschap. Steeds is teruggesproken op de vaste criteria voor overheidsinmenging ten aanzien van ambulante handel: openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en bescherming van het milieu. Wel is rekening gehouden met de detailhandelstructuurvisie. Daarin is aangegeven dat ambulante handel moet passen in de detailhandelsstructuur zoals die in de detailhandelsvisie is neergelegd en een versterking moet vormen voor het aanwezige aanbod. Daarbij is aangegeven dat er terughoudend moet worden omgegaan met het verstrekken van nieuwe vergunningen. Dat heeft geresulteerd in een maximumstelsel voor de kernen waar al standplaatsen mogelijk zijn en mogelijkheden voor het innemen van een standplaats in kernen waar nog geen standplaats is ingenomen. Ook is rekening gehouden met de 'handreiking schaarse vergunningen' van de VNG, waarbij het uitgangspunt is dat vergunningen zoals standplaatsvergunningen schaars zijn en eerlijke concurrentie mogelijk moet zijn. Juist ook daarom is het wenselijk dat vast komt te liggen op welke manier een vergunning tot stand kan komen voor (vrijkomende) standplaatsen.

In deze notitie wordt aandacht besteedt aan vaste standplaatsen. Standplaatsen op een (jaar)markt, kermis of tijdens een evenement, standplaatsen voor koek en zopie, en voor ideële of maatschappelijke doeleinden en het venten vallen buiten het bereik van de nadere regels omdat deze al voldoende geregeld zijn in de APV of een aparte verordening.

Hoewel de vorm (nadere regels) anders is dan de beleidsnotitie Ambulante Handel uit 2014, komt de inhoud wat betreft toetsing wel zoveel mogelijk overeen. Extra is dus de mogelijkheid voor nieuwe standplaatsen in kernen waar nu nog geen standplaatsen zijn gesitueerd.

3.2 Het juridisch kader en jurisprudentie over standplaatsvergunningen

3.2.1 Algemeen kader

De beoordeling van aanvragen voor standplaatsvergunningen vindt plaats op basis van het juridisch kader en jurisprudentie. Het juridisch kader voor de beoordeling van aanvraag voor een standplaatsvergunning wordt gevormd door:

- artikel 1:8 en artikel 5:18 van de Algemene Plaatselijke Verordening (APV);
- deze nadere regels standplaatsen Súdwest-Fryslân 2022.

3.2.2 Algemene Plaatselijke Verordening

In artikel 5:17 van de APV is de definitie van een standplaats opgenomen: het vanaf een vaste plaats op een openbare en in de openlucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten, of het anderszins aanbieden van goederen of diensten, gebruikmakend van fysieke middelen, zoals een kraam, een wagen of een tafel.

De APV kent een aantal weigeringsgronden. De algemene weigeringsgronden zijn opgenomen in artikel 1:8 van de APV. Deze weigeringsgronden zijn:

- a. openbare orde;
- b. openbare veiligheid;
- c. volksgezondheid;
- d. bescherming van het milieu;
Daarnaast zijn een aantal specifieke weigeringsgronden opgenomen in artikel 5:18 van de APV. Deze weigeringsgronden zijn:
- e. redelijke eisen van welstand;
- f. kwantitatieve of territoriale beperkingen, die als gevolg van bijzondere omstandigheden noodzakelijk zijn in verband met een dwingende reden van algemeen belang.

Hieronder worden deze weigeringsgronden nader uitgewerkt.

a. Openbare orde;

Als het gaat om de openbare orde gaat het om het effect die de standplaats heeft in de openbare ruimte. Een standplaats heeft een aantrekkende werking die bijvoorbeeld kan leiden tot vervuiling van de omgeving, aanwezigheid van publiek en overlast.

b. Openbare veiligheid;

Een standplaats mag niet leiden tot onveilige situaties. Hierbij gaat het om brandveiligheid, sociale veiligheid, verkeersveiligheid en bereikbaarheid van hulpdiensten. Het is van belang dat bij een standplaats rekening wordt gehouden met voldoende parkeerruimte voor automobilisten. Een standplaats is dan ook zo veel mogelijk gesitueerd op een plek waar voldoende parkeerruimte aanwezig is. Ook is gekeken naar de bereikbaarheid van de standplaats. De "beweging" die een standplaats met zich meebrengt is in een typische woonomgeving uit een oogpunt van verkeersveiligheid ongewenst. Daarnaast worden om de verkeersveiligheid te waarborgen geen standplaatsen op kruispunten, op hoeken van doorgaande wegen, onoverzichtelijke punten toegestaan. Ook mogen geen verkeersborden en -lichten aan het oog worden onttrokken.

c. Volksgezondheid;

Er moet rekening worden gehouden met de volksgezondheid. Dit kan bijvoorbeeld in combinatie met verkeersveiligheid om te voorkomen dat er verkeersslachtoffers vallen. Daarnaast bestaat in principe ook bezwaar tegen standplaatsen langs doorgaande wegen. Niet alleen vanwege de beperkte mogelijkheden tot het stallen van motorvoertuigen maar ook vanwege het gevaar voor het ontstaan van verkeersonveilige situaties bij veel bezoek aan een standplaats. Daarnaast valt het weigeren op grond van de aanwezigheid van besmettelijke ziekten of het aanbieden van bedorven voedsel onder deze weigeringsgrond.

d. De bescherming van het milieu;

Een standplaats kan worden geweigerd als het van invloed kan zijn op milieu. Dit kan inhouden het verstoren van het broedseizoen, veroorzaken van zwerfafval of als er milieunormen (geluid of stank) worden overtreden. Met name standplaatsen waar etenswaren voor directe consumptie bereid worden hebben een impact op het milieu. Er wordt vaak gebakken wat kan leiden tot stankoverlast

en daarnaast komen afvalstoffen vrij zoals afvalwater en verpakkingen van verkochte etenswaren. Bij het verlenen van vergunningen en voorschriften die aan vergunningen worden verbonden wordt rekening gehouden met het beschermen van het milieu. Daarnaast kan een standplaats worden aangemerkt als een inrichting zoals bedoeld in het Activiteitenbesluit milieubeheer als het verkoopmiddel met een zekere regelmaat wordt opgesteld en in werking wordt gebracht. Wanneer hiervan sprake is, wordt niet in deze beleidsregels geregeld, maar is bepaald in de jurisprudentie op grond van het Activiteitenbesluit milieubeheer.

e. Redelijke eisen van welstand;

De weigeringsgrond kan gehanteerd worden indien een of meer standplaatsen worden ingenomen op een zodanige plaats dat het straatbeeld ernstig verstoord wordt. Het kan daarom gewenst zijn om een welstandsadvies in te winnen indien sprake zou zijn van een welstandsexces. Hierbij moet sprake zijn van een buitensporigheid in het uiterlijk die ook voor niet-deskundigen evident is en afbreuk doet aan de ruimtelijke kwaliteit van een gebied.

f. kwantitatieve of territoriale beperking als gevolg van bijzondere omstandigheden

Deze weigeringsgrond vormt de grondslag voor het vaststellen van deze nadere regels. De onderbouwing voor het hanteren van kwantitatieve of territoriale beperkingen is in deze regels opgenomen. Deze nadere regels zijn niet van toepassing op standplaatsen waarvoor geen kwantitatieve of territoriale beperkingen gelden. Met andere woorden, standplaatsen die niet schaars zijn.

3.2.3 Schaarse vergunningen en de Europese Dienstenrichtlijn

“De verdeling van schaarse vergunningen voor ambulante handel wordt beheerst door de Europese Dienstenrichtlijn (2006/123/EG). Deze richtlijn bevat algemene bepalingen ter vergemakkelijking van de uitoefening van de vrijheid van vestiging van dienstverrichters en het vrije verkeer van diensten, met waarborging van een hoge kwaliteit van de diensten. Blijkens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie moet ook de detailhandel in goederen tot ‘dienst’ in de zin van de Dienstenrichtlijn worden gerekend. Bovendien is voor de toepasselijkheid van de bepalingen in de Dienstenrichtlijn die betrekking hebben op vergunningstelsels irrelevant of de dienst een grensoverschrijdend karakter heeft, zodat ook zuiver interne situaties worden beheerst door deze bepalingen. Dat laatste geldt in het bijzonder voor de bepalingen in de Dienstenrichtlijn die (mede) betrekking hebben op de looptijd van schaarse vergunningen en die zijn geïmplementeerd in artikel 33 van de Dienstenwet.” Zie blz. 4 e.v. van het rapport ‘Schaarse vergunningen en terugverdientijd in de ambulante handel’ van SEO Economisch Onderzoek ((hierna: SEO), januari 2021).

Op grond van de Dienstenrichtlijn mogen gemeenten ambulante handelaren niet langer een vergunning voor onbepaalde tijd verstrekken. De looptijd van vergunningen moet worden beperkt als het aantal voor verlening beschikbare vergunningen is beperkt tot een maximum. Hiervan is sprake bij vergunningen voor ambulante handel. De looptijd van dergelijke schaarse vergunningen moet worden gerelateerd aan de terugverdientijd van investeringen door ondernemers om te voorkomen dat andere gegadigden langer dan noodzakelijk is, worden uitgesloten van de mogelijkheid om een vergunning te krijgen.

3.2.4 Jurisprudentie

Er is veel jurisprudentie die betrekking heeft op het gebruik van de openbare ruimte. De uitspraken gaan ook over het innemen van standplaatsen. De volgende conclusies kunnen op basis van vaste jurisprudentie getrokken worden.

Vergunningaanvragen mogen alléén geweigerd worden op grond van de in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) of in een beleidsnota vermelde weigeringsgronden. Om een invulling aan weigeringsgronden te geven, is het toegestaan om met een zogenaamd maximumstelsel te werken. Súdwest-Fryslân geeft invulling aan maximale aantallen door het aanwijzen van standplaatsen voor ambulante handel (bijlage 1 van de nadere regels). Overigens kan een aanvraag afzonderlijk beoordeeld en getoetst worden op eventuele bijzondere omstandigheden die afwijking van het gevoerde beleid rechtvaardigen. Uiteraard dienen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel (zie ook de relevante bepalingen uit de Algemene wet bestuursrecht) in acht genomen te worden. Zo zal een weigering gebaseerd op gevaar voor aantasting van het voorzieningsniveau gemotiveerd moeten worden door middel van een feitenonderzoek.

De gemeente mag het verlenen van vergunningen niet delegeren aan derden. De constructie waarbij de gemeente een vergunning verleent aan een winkeliersvereniging of organisatiecomité welke op haar beurt besluit over het wel of niet toestaan van individuele standplaatsen is formeel niet aanvaardbaar.

3.3 Beleid standplaatsen

3.3.1 Soort standplaatsen

Zoals eerder aangegeven is in de APV een standplaats als volgt gedefinieerd: “het vanaf een vaste plaats op een openbare en in de openlucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten, of het anderszins aanbieden van goederen of diensten, gebruikmakend van fysieke middelen, zoals een kraam, een wagen of een tafel”.

Dit beleid heeft betrekking op de volgende standplaatsen:

1. Jaarrond standplaats;
2. Seizoenstandplaats;
3. Seizoenstandplaats voor een oliebollenkraam;
4. Incidentele standplaats;

Dit beleid heeft geen betrekking op de volgende standplaatsen:

1. *Standplaatsen op aangewezen week- en jaarmarkten*

Hiervoor is de Marktverordening van toepassing. In de beleidsnotitie Ambulante Handel 2014 is opgenomen dat marktforming gestimuleerd dient te worden. Hiervoor is de minimale bezetting van een markt verlaagd van 7 naar 4 plaatsen. Dat heeft er onder meer in geresulteerd dat in de kernen IJlst, Makkum en Workum een markt is ingesteld. Koudum voldoet qua aantal ook aan de voorwaarden om als markt aangewezen te worden. Omdat dit ten tijde van het opstellen van deze regels nog niet is gebeurd zijn deze standplaatsen opgenomen in bijlage 1 van de nadere regels.

2. *Standplaatsen bij evenementen en braderieën*

De gemeente Súdwest-Fryslân kent een grote verscheidenheid aan evenementen. Daarbij wordt vrijwel ook altijd standplaats ingenomen om het publiek te voorzien van eet- en drinkwaren en/of andere waren of diensten aan te bieden. Omdat een dergelijke standplaats onlosmakelijk verbonden is aan het evenement vindt de afweging hierover ook plaats bij de vergunningverlening van het evenement. Standplaatsen tijdens een evenement worden dan ook opgenomen in een evenementenvergunning die aan de organisator van dat evenement wordt verleend.

3. *Kermisattracties*

Als een kermisattractie onderdeel uitmaakt van een kermis waarvoor een evenementenvergunning is verleend, geldt geen aparte vergunningplicht. Voor losse kermisattracties bij een evenement geldt dat deze worden opgenomen in de evenementenvergunning. Het gaat dan bijvoorbeeld om een draai- of zweefmolen, een schiettent of botsauto's als onderdeel van een dorpsfeest. Het college verleent aan kermisexploitanten die geen standplaats krijgen toegewezen op een kermis of bij een evenement, geen afzonderlijke vergunning.

4. *Koek en zopieregeling*

Verenigingen, ondernemers en particulieren kunnen zonder vergunning standplaats innemen langs de ijswegen. Wel geldt dan de zogenaamde koek en zopieregeling.

5. *Ideële of maatschappelijke standplaats*

Het komt regelmatig voor dat bedrijven of instellingen tijdelijke standplaatsen willen innemen om een maatschappelijk of ideëel doel te dienen. Onder maatschappelijke doeleinden worden onder andere verstaan: politieke partijen die campagne voeren in de aanloop naar verkiezingen, educatieve doeleinden, levensbeschouwelijke en godsdienstige doelen, ledenwerving voor ideële

instellingen of bevolkingsonderzoeken. Vanwege het maatschappelijk belang worden de legeskosten voor deze standplaatsen niet doorberekend.

6. Venten

Het venten is geregeld in artikel 5:15 APV en er zijn hiervoor geen extra regels vastgesteld.

3.3.2 Jaarrond standplaatsen

De jaarrond standplaatsen zijn standplaatsen die gedurende het hele jaar één of meerdere dagen per week worden ingenomen. Deze standplaatsen kunnen net als winkels een positieve bijdrage leveren aan het voorzieningenniveau voor de consument (verrijking van het aanbod). Te denken valt hierbij aan de viskar, een patatkraam, verkoop van bloemen of groente en fruit. Een jaarrond standplaats moet aan het einde van de (dag)exploitatie ontruimd worden. Dit om te voorkomen dat standplaatsen niet worden afgebroken en kioskvorming ontstaat.

3.3.3 Seizoenstandplaats

Ter versterking van het toeristische product van de gemeente is er ruimte voor een seizoenstandplaats. Voor deze standplaats geldt dat deze alleen in de periode van maart tot en met oktober gebruikt kan worden. In tegenstelling tot een jaarrondstandplaats kan de wagen voor de tijdsduur van de afgegeven vergunning blijven staan. In bijlage 1 is opgenomen welke locaties daarvoor in aanmerking komen. Als op een toegestane locatie zowel een jaarrond standplaats als seizoenstandplaats is toegestaan, dan heeft bij vergunningverlening de jaarrondstandplaats voorrang. Ook een oliebollenkraam heeft voorrang op een seizoenstandplaats.

3.3.4 Seizoenstandplaats voor een oliebollenkraam

In de aanloop naar de kerstdagen worden stads- en winkelcentra specifiek en sfeerbepalend aangekleed en/of ingericht. Het is hierbij ook de tijd voor oliebollen. Het inrichten van een tijdelijke standplaats voor de verkoop van dit product draagt bij aan het sfeer verhogend karakter van een voor dit doel ingericht stads- en winkelcentrum. Ten behoeve hiervan kunnen in het seizoen voor maximaal 14 weken vanaf 1 oktober standplaatsvergunningen worden verleend voor dit doel op de aangewezen locaties in bijlage 1. De in de lijst opgenomen locaties voor oliebollenkramen kunnen in de genoemde periode alleen worden ingenomen door een oliebollenkraam.

3.3.5 Incidentele standplaatsen

Er komen ook aanvragen binnen voor kortstondige inname van standplaatsen voor commerciële doelen. Voor deze gevallen kan voor maximaal twee aaneengesloten dagen op een locatie vergunning worden verleend. De locatie hoeft niet opgenomen te zijn in bijlage 1. Wel moet voldaan worden aan de criteria voor openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en bescherming van het milieu.

3.3.6 Maximumstelsel

Er wordt gestreefd naar een goed voorzieningenniveau met een divers en compleet aanbod voor de hele gemeente. Het beleid is dat winkels in fysieke winkelpanden voorop staan en dat standplaatsen hier zoveel mogelijk aanvullend op zijn. Gezien de ontwikkeling van het inkrimpen van de winkeloppervlakte in de kernen, is terughoudendheid in het verlenen van nieuwe standplaatsen op zijn plaats. Daarnaast neemt de druk op ruimte erg toe. Ook is het in het belang van de openbare orde dat er niet een onbepert aantal vergunningen wordt afgegeven. Er moet geen wildgroei aan standplaatsen ontstaan. Daarom is er een maximumstelsel ontwikkeld voor het aantal standplaatsen. Een maximumstelsel is door een door de rechtspraak geaccepteerd systeem, mits dit goed onderbouwd is. Bij de bezetting van een aangewezen standplaats of als het een aanvraag betreft voor een locatie die niet is aangewezen, wordt de vergunning in principe geweigerd. Een uitzondering is gemaakt voor de kernen die niet zijn opgenomen in de lijst. Er zijn mogelijkheden om hier een standplaats te realiseren, waarbij wel een aparte afweging plaatsvindt en niet meer dan één standplaats per kern gerealiseerd kan worden.

Het maximumstelsel is als volgt vormgegeven. In bijlage 1 van de nadere regels is een standplaatsenlijst opgenomen. Op deze lijst staan expliciet de standplaatsen en aantallen aangegeven waarvoor een vergunning kan worden afgegeven. Op basis van de openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en bescherming van het milieu zijn de standplaatsen toegekend. Hierbij zijn ook de dagen aangegeven dat de standplaats kan worden ingenomen.

3.3.7 Afwijking maximumstelsel

In een groot aantal kernen is geen sprake van een bestaande standplaats, terwijl juist ook in deze kernen wel de behoefte kan ontstaan om een standplaats in te nemen. Dit kan incidenteel zijn maar ook permanent gewenst zijn, bijvoorbeeld ter aanvulling van het voorzieningenniveau, maar ook ter ondersteuning van dorpshuizen of vanuit toeristisch perspectief. Het college kan daarom besluiten om af te wijken van de vastgestelde lijst met standplaatsen en een standplaatsvergunning verlenen voor een kern die niet in de bijlage is opgenomen.

3.3.8 Maximale termijn voor vergunningverlening

Meerjarige vergunningen dragen bij aan deregulering. Daarom is in de beleidsnotitie ambulante handel van 2014 met ingang van 1 januari 2015 gekozen voor het verlenen van vergunningen voor een tijdvak van maximaal 5 jaar. Een standplaatsvergunning kan worden beschouwd als een schaarse vergunning. Het is geen vanzelfsprekendheid meer dat een vergunning na afloop van de looptijd weer verleend wordt aan dezelfde ondernemer. Bij het vaststellen van het tijdvak van de vergunningen moet rekening worden gehouden met de terugverdiendtijd van gemaakte investeringen door vergunninghouder. Door vergunningen te verlenen voor maximaal 15 jaar, heeft een ondernemer zekerheid voor langere tijd. Daarnaast kan de aanvrager altijd verzoeken om een kortere periode.

3.3.9 Aanvullende plaatsingsvoorwaarden

Er is niet voor gekozen de aangewezen locaties specifiek op een kaart in te tekenen, maar de locaties weer te geven op een lijst. Dat maakt enige ruimte mogelijk voor de precieze plaatsing. Om wel sturing te kunnen geven aan de locatie en de belangen af te kunnen wegen zijn er plaatsingsvereisten opgenomen. Deze zijn aanvullend aan de algemene eisen zoals opgenomen artikel 1.8 uit de APV.

- Het aantal zitplaatsen en gebruik van statafels is gemaximaliseerd. Op deze wijze wordt mogelijke overlast voorkomen en verandert een standplaats niet in een groot terras.
- De voorwaarde dat een standplaats niet op een rijbaan wordt gesitueerd, voorkomt dat de verkeersveiligheid en -vrijheid wordt aangetast.
- Door een standplaats niet op een parkeerterrein of parkeerplaats te situeren, tenzij vaststaat dat er voldoende overschot aan parkeerruimte is, wordt voorkomen dat parkeerplaatsen worden opgeofferd die nodig zijn voor een goede parkeerverzorging.;
- Om een goede doorstroming van voetgangers te waarborgen en opstoppingen te voorkomen is opgenomen dat een standplaats niet op trottoirs of in voetgangersgebieden gesitueerd mag worden, indien voor het voetgangersverkeer minder dan 2 meter loopruimte resteert;
- Om overlast voor de omgeving te voorkomen is opgenomen dat het veroorzaken van schade, hinder of overlast niet is toegestaan. Daarnaast mag er geen gebruik worden gemaakt van versterkte geluidsmiddelen.
- De aanvullende regels voor de minimale afstand tussen een standplaats en overige bebouwing en de situering ten opzichte van bebouwing zorgen er voor dat de toegankelijkheid is geborgd en wordt de overlast voor omwonenden en winkeliers beperkt. Daarnaast is dit een waarborg voor de bereikbaarheid van hulpdiensten.
- Om het uiterlijk aanzien van de omgeving te waarborgen moet het verkoopmiddel in een goede staat van onderhoud verkeren.

3.3.10 Standplaatsen op particulier terrein

In principe worden alleen standplaatslocaties aangewezen op openbaar terrein in gemeentelijk eigendom. Uitgangspunt van deze nota is dat voor de ambulante handel geen blokkades worden opgeworpen die betrekking hebben op bijvoorbeeld de dagen waarop de ambulante handel wordt uitgeoefend, de wijze van bedrijfsuitoefening of branchering. Dit uitgangspunt kan alleen worden geborgd bij het aanwijzen van standplaatslocaties op gemeentelijk eigendom. Het college kan besluiten om af te wijken en wel toe te staan op particuliere grond. In dat geval moet er een schriftelijke toestemming worden overlegd van de grondeigenaar.

3.4 Vergunningverlening

3.4.1 Aanvraag vergunning

Om een aanvraag goed, zorgvuldig en snel te kunnen beoordelen is het van belang dat een aanvraag volledig wordt ingediend. Het moet vooraf duidelijk zijn wat van de aanvrager verwacht wordt. In artikel 6 van de nadere regels zijn de voorwaarden voor indiening opgenomen. Artikel 5 geeft duidelijkheid over wat kan worden toegestaan bij het innemen van een standplaats.

Voor de duidelijkheid is een aanvraagformulier opgesteld die op de gemeentelijke website is geplaatst.

3.4.2 Procedure voor vergunningverlening

Natuurlijke personen kunnen in aanmerking komen voor een standplaatsvergunning. Een aanvraag kan niet meer gedurende het hele jaar worden ingediend. Per categorie standplaats worden tijdvakken opengesteld. Het tijdvak wordt vooraf bekend gemaakt. Bekendmakingen worden in ieder geval in het digitale gemeentebled gepubliceerd. Het is mogelijk om een abonnement op bekendmakingen te nemen.

Aanvragen moeten digitaal worden ingediend. Bij de bekendmaking zal een link of verwijzing naar dit aanvraagformulier worden opgenomen. In eerste instantie moeten belangstellenden zich aanmelden. Na aanmelding zijn er drie mogelijkheden.

1. De aanmelding komt in aanmerking voor een vergunning. Er kan een aanvraag voor de standplaats worden ingediend.
2. Er zijn meerdere aanmeldingen die vergund kunnen worden. Deze aanmeldingen hebben een overlap van tijd, dus moet er worden geloot. De procedure van deze loting is in de nadere regels vastgelegd.
3. Er zijn meerdere aanmeldingen die vergund kunnen worden, zonder dat deze elkaar overlappen. Deze verschillende aanmeldingen kunnen een aanvraag indienen. Er kunnen dus meerdere standplaatsvergunningen voor één locatie worden vergund voor verschillende dagen.

Indien geen aanvraag wordt ingediend, is deze standplaats beschikbaar. Dit zijn 'vrije standplaatsen'. Een overzicht van de vrije standplaatsen wordt opgenomen op onze website. Gedurende het gehele jaar kunnen aanvragen voor een vrije standplaats worden ingediend. Deze worden verleend op volgorde van binnenkomst.

Standplaatsen kunnen niet in gebruik worden genomen wanneer gewerkt wordt in de openbare ruimte of indien er een evenement op de betreffende locatie wordt georganiseerd.

3.4.3 Weigering vergunning

De aanvraag voor een standplaatsvergunning kan worden geweigerd op grond van de algemene weigeringsgronden die zijn opgenomen in artikel 1:8 van de APV en/of op grond van de nadere regels die zijn opgenomen in artikel 10. De weigering van een vergunning dient te zijn voorzien van een goede motivering.

3.4.4 Rechthebbende vergunning

De ambulante handel kent een persoonlijk karakter. Het is wenselijk dat standplaatshouders hun standplaats daadwerkelijk persoonlijk innemen. Dit voorkomt ongewenste handel in standplaatsen. Niet persoonsgebonden vergunningen vertegenwoordigen een grote economische waarde. Handel in vergunningen is door de aard van de standplaatsen ongewenst.

Om deze reden heeft een standplaatsvergunning op grond van artikel 1:5 van de APV een persoonsgebonden karakter en wordt daarom alleen aan natuurlijke personen verstrekt. Dit betekent dat wanneer een natuurlijke persoon een onderneming drijft in de vorm van een rechtspersoon, de vergunning op naam wordt gesteld van deze natuurlijke persoon. Hiermee wordt voorkomen dat rechtspersonen een overheersende positie innemen op de standplaatsenmarkt waardoor de verscheidenheid verloren kan gaan.

Een standplaats is niet overdraagbaar. Een standplaatsvergunning kan dus niet op een rechtsopvolger overgaan. Op deze wijze wordt een eerlijke verdeling van de standplaatsen over de diverse aanvragers gerealiseerd en wordt handel in standplaatsen voorkomen.

In geval van overlijden of blijvende arbeidsongeschiktheid van de vergunninghouder is het vanuit sociaal oogpunt gerechtvaardigd dat de echtgenoot, geregistreerd partner of het kind de ambulante handel kan overnemen en het (familie-) bedrijf kan voorzetten door de standplaatsvergunning over te nemen. Dit is uitgewerkt in artikel 12 van deze nadere regels.

Deze uitzondering geldt uitsluitend voor de locaties en dagdelen die ook voor de voormalige standplaatshouder golden.

3.4.5 Overgangsrecht

De voormalige beleidsnotitie Ambulante Handel is sinds 2019 niet meer van toepassing waardoor vergunningaanvragen alleen werden getoetst aan de Algemene Plaatselijke Verordening. In afwachting van nieuw beleid werden de standplaatsvergunningen voor maximaal één jaar verleend. Een dergelijke looptijd van de vergunningen is kort en zorgde voor onzekerheid bij de ondernemers. Om ondernemers de mogelijkheid te geven om gemaakte investeringen terug te verdienen, is er overgangsrecht opgenomen voor de vergunninghouders. Hierin is bepaald dat zittende standplaatshouders in aanmerking komen voor eenmalige verlenging van de vergunning voor maximaal 15 jaar zonder de verdelingsprocedure te doorlopen. Zittende standplaatshouders kunnen dan een vergunning krijgen waarmee wordt voldaan aan deze nadere regels.